

A Győri Ítéltábla
Pf.III.20.413/2011/4.szám

Az ítéltábla dr. Steixner Ferenc ügyvéd által képviselt **felperesnek** dr. Elek Zsolt ügyvéd által képviselt **alperes** ellen végrendelet érvénytelenségének megállapítása iránti perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2011.október 6. napján kelt P.20.643/2010/27.számú ítélete ellen az alperes részéről 28. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

Í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezését helybenhagyja.

Köteles az alperes 15 napon belül megfizetni a felperesnek 8.000,-(Nyolcezer) Ft fellebbezési eljárási költséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság az ítéletében megállapította, hogy néhai "A" örökhagyónak **Városban**, 2008. június 25. napján kelt végrendelete érvényes. Felhívást intézett a közjegyzőhöz, hogy a hagyatékot a végrendeletben foglaltak szerint adja át. Az alperest kötelezte arra, hogy fizesse meg az államnak a feljegyzett kereseti illetéket és a felperesnek 170.000,-Ft perköltséget.

Az indokolásban rögzítette, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a néhai végrendelete érvényes, mert az az alperes által hivatkozott alaki hibák egyikében sem szenved.

Ezért adott helyt a felperes keresetének, amely a végrendelet érvényességének megállapítására irányult.

A Pp.78.§ (1) bekezdése alapján marasztalta a pereszes alperest a perköltségben. E körben az alperesnek kell megfizetnie a felperes illeték-feljegyzési jogára figyelemmel a hagyaték tiszta értékéhez igazodóan feljegyzett kereseti illetéket, viselni tartozik az alperes az általa előlegezett szakértői költséget és a felperes jogi képviselőjének ellátásával felmerült ügyvédi munkadíjat is.

Az ügyvédi munkadíjat a 32/2003.(VIII.22.) IM.sz. rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja alapján a perértékhez igazodóan, de a (6) bekezdés alapján a ténylegesen elvégzett, kifejtett

ügyvédi munkával arányban állóan a jogszabály szerint járó díj „hozzávetőlegesen felére” mérsékelte. E körben még kifejtette, hogy a mérséklés indoka, hogy az ügy ténybeli és jogi megítélése egyszerű, amely nem igényelt időigényes felkészülést, munkaráfordítást a felperes jogi képviselőjétől.

Az ítélet ellen, elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, másodlagosan megváltoztatását kérve az alperes élt fellebbezéssel.

A hatályon kívül helyezés indokaként arra hivatkozott, hogy a hagyaték részét képező ingatlan kezelésével és biztosításával járó, 2010. november 19. napjáig terjedően felmerült költségeinek, összesen 144.009,-Ft-nak és az ezután járó, részletezett kamatnak a beszámítási kifogás útján történő megtérítését kérte az elsőfokú eljárásban. Ezen igényének előterjesztése ellenére az elsőfokú bíróság az ítéletében meg sem említette a beszámítási kifogását, s mivel ennek „jogi sorsáról nem rendelkezett”, az elsőfokú ítélet jogszabálysértő.

A fellebbezésében támadta az elsőfokú ítéletnek a perköltségre vonatkozó rendelkezését is. Kifejtette, hogy a felperes javára megítélt, a felperes ügyvédjének munkadíjából álló 170.000,-Ft mértékű perköltség nem áll arányban a peres eljárás során ténylegesen elvégzett, kifejtett munkával. Ezért kérte az elsőfokú ítélet e rendelkezésének megváltoztatását és a perköltség összegének általa pontosan meg nem határozott összegű mérséklését.

A felperes az írásbeli ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezéssel támadott rendelkezésének helyben hagyását kérte. Kiemelte, hogy a felperesi kereset a végrendelet érvényességének a megállapítására irányult, amellyel szemben az alperes pénzkövetelést érvényesített.

Az alperesnek a beszámítási kifogással kapcsolatos fellebbezési érvelése ellenében hivatkozott a Ptk.296.§ (1) bekezdésére, amely úgy rendelkezik, hogy beszámítani csak egynemű és lejárt követelést lehet. E feltétel a perben nem teljesült, ezért az alperes beszámítási kifogása nem foghat helyt.

A fellebbezésnek az ügyvédi munkadíj mérséklésére vonatkozó érvelésével szemben hangsúlyozta, hogy a jelentős (hatmillió forintot meghaladó) perértékű ügyben kifejtett munkájára tekintettel az elsőfokú bíróság által megállapított, a perértékhez is igazodó, de a (6) bekezdés alapján mérsékelt összegben megszabott munkadíja nyilvánvalóan nem eltűzlott.

Az ítélet táblája a fellebbezést a Pp.256/A.§.(1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és azt alaptalannak ítélte.

Az alperesnek a beszámítási kifogással kapcsolatos fellebbezése minden jogi alapot nélkülöz, miként erre a felperes írásbeli ellenkérelme helytállóan mutatott rá.

A Ptk.296.§ (1) bekezdése értelmében a kötelezett a jogosulttal szemben fennálló egynemű és lejárt követelését - ha a jogszabály kivételt nem tesz - a jogosulthoz intézett vagy a bírósági eljárás során tett nyilatkozattal tartozásába beszámíthatja.

A törvény egyértelmű rendelkezése az, hogy a kölcsönös követelésnek egymeműnek kell lennie. Ebből következik, hogy összevetni csak azonos fajtájú szolgáltatásokat lehet, például pénzkövetelés kizárólag pénztartozásba számítható be. A felperesnek a megállapítás iránti keresetével érvényesített igényébe az egymeműség hiánya miatt az alperes pénzkövetelése nem számítható be.

A teljesség kedvéért mutat rá az ítélet tábla arra, hogy a jogi képviselővel eljáró alperes a 15. sorszámú iratában terjesztette elő, hogy hagyatéki hitelezői igénye 144.009,-Ft, amelyet „a felperes követelésébe beszámítani” kért.

A perben ezt követően megtartott tárgyaláson készült 16. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldalán a „bírói kérdésre illetve tájékoztatásra” az alperes jogi képviselője úgy nyilatkozott, hogy nem kéri a hagyatéki hitelezői igény viszontkeresetkénti elbírálását, „inkább csak jelzi a felperes irányába ezt az igényt, arra az esetre, ha a kereset megalapozott lesz.” E nyilatkozatból kitűnik, hogy a jogi képviselő az igény érvényesítésének eljárásjogilag lehetséges módjáról kapott kioktatást, nyilatkozatában immár maga is csupán az igénye „jelzésének” tekintette a korábbi beadványában még beszámítási kifogásként megjelölt igényét. Ez az oka annak, hogy az elsőfokú ítélet indokolása a „beszámítási kifogás jogi sorsára” vonatkozóan nem tartalmaz okfejtést.

Alapítván a fellebbezés az elsőfokú eljárásban pernyertes felperes jogi képviselete folytán felmerült perköltség összegének mérséklésére irányuló részében is.

Az első fokú ítélet az irányadó jogszabályok teljes körű megjelölésével és azok helyes alkalmazásával határozta meg a pernyertes alperes által a felperesnek fizetendő elsőfokú perköltséget. Az alperesnek a további mérséklésre irányuló fellebbezése nem foghat helyt, az ítélet tábla az idevágó elsőbírói indokolást mindenben osztotta.

A kifejtett indokokból az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezési eljárásban pernyertes alperes a Pp.239.§-a szerint irányadó 78.§ (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperesnek a jogi képviselet folytán felmerült ügyvédi munkadíjat, amelynek összegét az ítélet tábla a 32/2003.(VIII.22.) IM.sz. rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja és az (5) bekezdés alapján határozta meg.

Győr, 2012. január 27. napján

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Havasiné dr. Orbán Mária sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: